

เมื่อประสงค์จะให้จำนองประกันหนี้ของลูกหนี้ด้วยจะต้องมีการจดทะเบียนจำนอง ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วยตามมาตรา 714 การที่เจ้าหนี้ที่และลูกหนี้ตกลงให้ทรัพย์สินที่ลูกหนี้ซื้อมาโดยติดจำนอง นั้นเป็นการจำนองประกันหนี้ที่ลูกหนี้มีต่อเจ้าหนี้ด้วย แต่มิได้จดทะเบียนจำนอง จึงตกเป็นโมฆะเจ้าหนี้จึงมิใช่เจ้าหนี้มีประกันในส่วนนี้

นอกจากมีบริษัท ส. เป็นผู้ค้ำประกันหนี้บางอันดับแล้ว ยังมีบุคคลอื่นเป็นผู้ค้ำประกันร่วมอีกด้วย เช่นนี้หากผู้ค้ำประกันคนใดคนหนึ่งชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้น้อยมมีผลถึง ลูกหนี้ด้วยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 292 วรรคหนึ่งการที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มิได้วางเงื่อนไขเกี่ยวกับการชำระ หนี้ในส่วนนี้จึงไม่ถูกต้อง

คดีสืบเนื่องมาจากศาลล้มละลายกลาง มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้เมื่อวันที่ 7 กันยายน 2542 ต่อมาวันที่ 18 พฤษภาคม 2543ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน โดยมีบริษัท พี แอล วิ แอนด์ แอสโซซิเอทส์จำกัด เป็นผู้บริหารแผน

เจ้า หนี้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ตามมูลหนี้สัญญากู้เบิกเงินเกินบัญชีหนี้ตามสัญญาขอ ขายตั๋วสัญญาใช้เงิน หนี้ตามภาระหนังสือค้ำประกันสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตในประเทศ สัญญาเงินกู้หนี้ตามเลตเตอร์ออฟเครดิตและสัญญารับมอบสินค้าเชื่อเป็นเงิน 1,227,660,596.68บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยตามอัตราในตารางแนบท้ายจากต้นเงิน932,089,951.20 บาท นับถัดจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการจนกว่าจะชำระเสร็จ ทั้งนี้อัตราดอกเบี้ยดังกล่าวจะเปลี่ยนแปลงตามประกาศของเจ้าหนี้และหนี้ตาม ภาระค้ำประกันที่เจ้าหนี้ต้องรับผิดชอบลูกหนี้ในอนาคตเป็นต้นเงิน 10,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 19 ต่อปี นับแต่วันที่เจ้าหนี้ต้องชำระเงินแทนลูกหนี้ไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ในฐานะเจ้าหนี้มีประกันจากที่ดิน โฉนดเลขที่ 1226พร้อมสิ่งปลูกสร้าง

เจ้า พนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ให้เจ้าหนี้ ลูกหนี้ หรือผู้ทำแผนตรวจคำขอรับชำระหนี้ในการ
ฟื้นฟูกิจการตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/29 แล้ว ปรากฏว่าไม่มีผู้ใด
โต้แย้งคำขอรับชำระหนี้รายนี้

เจ้า พนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งให้เจ้าหนี้ ได้รับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการใน มูลหนี้
ตามสัญญากู้เบิกเงินเกินบัญชี หนี้ตามสัญญาซื้อขายตัวสัญญาใช้เงิน ภาระหนี้ซื้อค่าประกัน
สัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตในประเทศ สัญญาเงินกู้ หนี้ตามเลตเตอร์ออฟเครดิตและสัญญารับ
มอบสินค้าเชื่อเป็นเงินทั้งสิ้น สิ้น 1,227,660,596.86 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยตามตารางแนบท้าย
ของต้นเงิน 932,099,951.20 บาท นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้เป็นต้นไป
จนกว่าจะชำระ เสร็จ โดยให้ได้รับชำระหนี้ในฐานะเจ้าหนี้มีประกันในวงเงินตามหนังสือสัญญา
จำนอง ฉบับลงวันที่ 28 มกราคม 2535 และสำเนาบันทึกข้อตกลงขึ้นเงินจำนองเป็นประกันครั้งที่
ที่ 1 ลงวันที่ 20 ตุลาคม 2535 ส่วนในมูลหนี้ตามภาระหนี้ซื้อค่าประกันให้มีเงื่อนไขว่า เจ้าหนี้
จะได้รับชำระหนี้ต่อเมื่อเจ้าหนี้ได้ชำระหนี้ให้แก่การสื่อสารแห่งประเทศไทยแล้วแต่วงเงินไม่
เกิน 10,000 บาท

วันที่ 3 พฤษภาคม 2543 ผู้รับมอบอำนาจของผู้ทำแผนยื่นคำชี้แจงว่า เจ้าหนี้มิใช่เจ้าหนี้มี
ประกันในมูลหนี้ที่ขอรับชำระเนื่องจากหนังสือสัญญา จำนองที่ดินฉบับลงวันที่ 28 มกราคม
2535 และบันทึกข้อตกลงขึ้นเงินจำนองเป็นประกันครั้งที่ 1 ฉบับลงวันที่ 20 ตุลาคม 2535 เป็น
ประกันการชำระหนี้ของบุคคลภายนอกที่เป็นหนี้เจ้าหนี้เท่านั้น มิใช่เป็นประกันหนี้ของลูกหนี้ที่
มีแก่เจ้าหนี้

เจ้า พนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งให้ยกเลิกคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ฉบับลง
วันที่ 11 เมษายน 2543 และมีคำสั่งแก้ไขให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ดังกล่าวข้างต้นในฐานะเจ้าหนี้
ไม่มีประกัน

เจ้า หนี้ยื่นคำร้องคัดค้านว่า ปัจจุบันธนาคารมหานคร จำกัด(มหาชน) ได้ควบรวมกับ
เจ้าหนี้ เจ้าหนี้จึงรับมาซึ่งสิทธิและทรัพย์สินทั้งหมดของธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) เมื่อ
วันที่ 28 มกราคม 2535 บริษัทอุตสาหกรรมทอस्टีมเหล็กกล้า จำกัด ได้นำที่ดินโฉนดเลขที่ 1236
พร้อมสิ่งปลูกสร้างจำนองประกันหนี้ที่ผู้จำนองและ/หรือบริษัทสยาม สเตนเลสไฟฟ้าติดตั้ง
จำกัด มีต่อเจ้าหนี้ วันที่ 10 พฤษภาคม 2537 ลูกหนี้ได้ซื้อที่ดินดังกล่าวบางส่วนจากบริษัท

อุตสาหกรรมทอสีตีมเหล็กกล้า จำกัด ซึ่งเป็นการซื้อขายที่ดินระหว่างจำนอง โดยบันทึกข้อตกลงเรื่องกรรมสิทธิ์รวม ฉบับลงวันที่ 10 พฤษภาคม 2537 ข้อ 3 ระบุว่า กรณีเป็นการขายระหว่างจำนองโดยผู้ซื้อ (ลูกหนี้) รับภาระจำนองแต่ไม่รับภาระหนี้ ในการซื้อขายที่ดินดังกล่าว บริษัทอุตสาหกรรมทอสีตีมเหล็กกล้า จำกัด และลูกหนี้มิได้ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้เพื่อปลดจำนองแต่อย่างใด เมื่อการซื้อที่ดินดังกล่าวเป็นการซื้อขายที่ดินระหว่างจำนองโดยมีเจ้าหนี้ผู้รับจำนองที่ดินแปลงพิพาท ทำให้ที่ดินแปลงพิพาทยังคงติดจำนองเจ้าหนี้ ทั้งในส่วนที่เป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัทอุตสาหกรรมทอสีตีมเหล็กกล้า จำกัด และของลูกหนี้ เพียงแต่ลูกหนี้ไม่ขอรับผิดชอบในภาระหนี้ของบริษัทสยามสแตนเลสไพพ์ฟิตติ้ง จำกัด เท่านั้น แต่ลูกหนี้รับว่าที่ดินที่ซื้อมานั้นติดจำนองเจ้าหนี้ ต่อมาวันที่ 9 เมษายน 2539 เจ้าหนี้จดทะเบียนระงับจำนองเฉพาะส่วนของบริษัทอุตสาหกรรมทอสีตีมเหล็กกล้า จำกัด ให้หลุดพ้นจากสัญญาจำนอง ในส่วนของลูกหนี้ยังคงติดจำนองอยู่กับเจ้าหนี้จึงเท่ากับว่า โฉนดที่ดินเลข ที่ 1236 พร้อมสิ่งปลูกสร้างเป็นประกันหนี้ของลูกหนี้ด้วย หลังจากนั้นลูกหนี้ได้มาทำสัญญากู้เบิกเงินเกินบัญชี สัญญารับรองความเสียหายในการออกหนังสือค้ำประกันและ/หรือ รับรอง และ/หรืออ่าวัดตัวเงิน และ/หรือ เลตเตอร์ออฟเครดิตภายในประเทศ สัญญาเงินกู้ เลตเตอร์ออฟเครดิต สัญญามอบสินค้าเชื่อกับเจ้าหนี้ ในสัญญาทุกฉบับระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้มีการตกลงระบุไว้ในทุกสัญญาว่านา ที่ดินพิพาทเป็นหลักประกันหนี้ เมื่อที่ดินพิพาทจดทะเบียนจำนองมาตั้งแต่ต้น และมีได้มีการยกเลิกสัญญาจำนอง หรือมีเหตุทำให้สัญญาจำนองระงับ สิทธิของเจ้าหนี้ซึ่งเป็นสิทธิเหนือที่ดินพิพาทที่จำนองยังคงมีอยู่จนกว่าจะ มีเหตุในการระงับจำนองตามกฎหมาย ขอให้มีคำสั่งแก้ไขคำสั่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นอนุญาติให้เจ้าหนี้ได้ รับชำระหนี้อย่างเจ้าหนี้มีประกัน

เจ้า พนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยื่นคำแถลงชี้แจงว่า ที่ดิน โฉนดเลขที่ 1236 มีการนำไปจดทะเบียนจำนองประกันหนี้ของบริษัทอุตสาหกรรมทอสีตีมเหล็กกล้า จำกัด และบริษัทสยามสแตนเลสไพพ์ฟิตติ้ง จำกัด ที่มีต่อธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) ในวงเงิน 180,000,000 บาท และต่อมาได้มีการเพิ่มวงเงินจำนองเป็น 350,000,000 บาท วันที่ 10 พฤษภาคม 2537 บริษัทอุตสาหกรรมทอสีตีมเหล็กกล้า จำกัด ได้ตกลงยินยอมให้ลูกหนี้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวรวมด้วยโดยเป็นการรับ โอนที่ดินอย่างติดภาระจำนอง ต่อมาวันที่ 9 เมษายน 2539 ธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) ตกลงปลดจำนองเฉพาะส่วนที่ดินของบริษัทอุตสาหกรรมทอสีตีมเหล็กกล้า จำกัด สำหรับส่วนของลูกหนี้ยังคงติดจำนองธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) อยู่เช่นเดิม ที่ดินแปลงนี้ในส่วนที่ลูกหนี้ถือกรรมสิทธิ์จึงยังมีผลเป็นการจำนองเพื่อ ประกันหนี้ของ

บริษัทอุตสาหกรรมทอस्टิมเหล็กกล้าจำกัด (มหาชน) เจ้าหนี้รายนี้จึงมิใช่เจ้าหนี้มีประกันตาม มาตรา 6 เพราะที่ดินที่จำนองเป็นประกันมิใช่ที่ดินของบริษัทสยามสแตนเลสไพพ์ฟิตติ้ง จำกัด ส่วนมูลหนี้ที่เจ้าหนี้ขอรับชำระหนี้ แม้ในสัญญาจะระบุว่าที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นประกัน แต่ก็ มิได้มีการจดทะเบียนจำนองต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ จึงไม่ถือว่ามูลหนี้ที่เจ้าหนี้ขอรับชำระหนี้มีที่ดิน ที่ลูกหนี้ถือกรรมสิทธิ์ รวมอยู่จำนองเป็นประกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 715 ทั้งการจำนองตามหนังสือสัญญาจำนองฉบับลงวันที่ 28 มกราคม 2535 และบันทึกเพิ่ม วงเงินประกันครั้งที่ 1 ลงวันที่ 20 ตุลาคม 2535 ก็ไม่ครอบคลุมไปถึงมูลหนี้ที่เจ้าหนี้ยื่นคำขอชำระหนี้ เนื่องจากการจดทะเบียน จำนองดังกล่าวเป็นการประกันการชำระหนี้ของบริษัทอุตสาหกรรมทอ สติมเหล็กกล้า จำกัด และ บริษัทสยามสแตนเลสไพพ์ฟิตติ้ง จำกัด เท่านั้น ไม่มีผลเป็นการประกัน หนี้ของลูกหนี้แต่อย่างใด

ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ยกคำร้องคัดค้านของเจ้าหนี้

เจ้าหนี้อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา

ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติในเบื้องต้นว่า เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2535 บริษัทอุตสาหกรรมทอस्टิมเหล็กกล้า จำกัด จำนองที่ดิน โฉนดเลขที่ 1236 ตำบล บางวัวอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พร้อมสิ่งปลูกสร้างต่อธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) เพื่อประกันหนี้ของผู้จำนองและ/หรือบริษัทสยามสแตนเลสไพพ์ฟิตติ้ง จำกัด ใน วงเงินจำนอง 180,000,000 บาทต่อมาวันที่ 20 ตุลาคม 2535 มีการตกลงขี้นวงเงินจำนองเพิ่มอีก 170,000,000 บาท รวมเป็นวงเงินจำนองทั้งสิ้น 350,000,000 บาทวันที่ 10 พฤษภาคม 2537 ลูกหนี้ซื้อที่ดินดังกล่าวบางส่วนจากบริษัทอุตสาหกรรมทอस्टิมเหล็กกล้า จำกัด โดยติดภาระ จำนอง วันที่ 9 เมษายน 2539 ธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) ปลดจำนองเฉพาะส่วนที่ดินของ บริษัทอุตสาหกรรมทอस्टิมเหล็กกล้า จำกัด ต่อมาวันที่ 7 มีนาคม 4 เมษายน 8 เมษายน 9 เมษายน และ 27 มิถุนายน 2540 ลูกหนี้ได้กู้เบิกเงินเกินบัญชี กู้เงิน โดยทำสัญญาขอขายตัวสัญญา ใช้เงินขอให้ธนาคารออกหนังสือค้ำประกัน ออกเลตเตอร์ออฟเครดิตภายในประเทศ ทำสัญญา กู้เงิน และสัญญารับมอบสินค้าเชื่อโดยในมูลหนี้อันดับที่ 1 หนี้ตามสัญญาเบิกเงินเกินบัญชี มูล หนี้อันดับที่ 4 หนี้ตามสัญญาขายตัวสัญญาใช้เงิน มูลหนี้อันดับที่ 5 หนี้ตามสัญญากู้เงินมีบริษัท สยามสแตนเลสไพพ์ฟิตติ้ง จำกัด เป็นผู้ค้ำประกันอยู่ด้วยรายหนึ่งและในสัญญาทั้งหมดมีการ

ระบุว่ามีการจำนอง ที่ดินโฉนดเลขที่ 1236 ตำบลบางวัว อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พร้อมสิ่งปลูกสร้างจำนองประกันหนี้ ต่อมาธนาคารมหานคร จำกัด(มหาชน) ได้โอนสิทธิประโยชน์ให้เจ้าหนี้ กรณีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของเจ้าหนี้ว่า เจ้าหนี้เป็นเจ้าหนี้มีประกันหรือไม่ เห็นว่า การที่ลูกหนี้ซื้อที่ดินแปลงดังกล่าวบางส่วนจากบริษัทอุตสาหกรรมทอस्टิม เหล็กกล้า จำกัด เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2537 ในขณะที่ที่ดินแปลงดังกล่าวได้จดทะเบียนจำนองประกันหนี้ที่บริษัทอุตสาหกรรม ทอस्टิมเหล็กกล้า จำกัด และ/หรือบริษัทสยามสแตนเลสไฟฟ์พีตติ้ง จำกัด มีต่อธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) เป็นการซื้อขายที่ดินโดยติดจำนองมาด้วยสิทธิจำนองเป็นทรัพย์สินยืมติดไป กับตัวทรัพย์สิน โดยไม่ต้องคำนึงว่ากรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินจำนองจะโอนไปยังบุคคลภายนอกแล้ว หรือไม่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 702 วรรคสอง เช่นนี้ลูกหนี้ซึ่งเป็นผู้รับโอนทรัพย์สินที่จำนองจึงต้องรับภาระจำนองมา ด้วย เจ้าหนี้จึงยังมีบุริมสิทธิเหนือที่ดินดังกล่าว ในฐานะผู้รับจำนองจนกว่าจะมีเหตุให้จำนองนั้นระงับสิ้นไปตามประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ มาตรา 744 การที่ต่อมาวันที่ 9 เมษายน 2539 ธนาคารมหานคร จำกัด(มหาชน) จดทะเบียนปลดจำนองเฉพาะส่วนที่ดินของบริษัท อุตสาหกรรมทอस्टิมเหล็กกล้า จำกัด ในบันทึกถ้อยคำลงวันที่ 9 เมษายน ระบุไว้ชัดเจนว่า ให้ระงับจำนองที่ดินเฉพาะส่วนของบริษัทอุตสาหกรรมทอस्टิมเหล็กกล้า จำกัด สำหรับส่วนของลูกหนี้ยังคงติดจำนองอยู่กับธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) ตามสัญญาจำนองและบันทึกขึ้นเงินทุกประการ และภาระหนี้ยังคงเป็นของบริษัทสยามสแตนเลสไฟฟ์พีตติ้ง จำกัด ตามเดิม เช่นนี้ที่ดินส่วนของลูกหนี้ยืมติดจำนองเพื่อประกันหนี้ของบริษัทสยาม สแตนเลสไฟฟ์พีตติ้ง จำกัด ที่มีต่อธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) ต่อไป แต่ในการที่ลูกหนี้รับภาระจำนองยืมรับมาไม่เกินวงเงินจำนองพร้อมดอกเบี้ย เจ้าหนี้จึงมีบุริมสิทธิเหนือที่ดินส่วนของลูกหนี้ในวงเงินจำนวนดังกล่าว ทั้งนี้ต้องไม่เกินจำนวนหนี้ที่บริษัทสยามสแตนเลสไฟฟ์พีตติ้ง จำกัดต้องรับผิดชอบเจ้าหนี้ เช่นนี้ เมื่อเจ้าหนี้มีสิทธิเหนือทรัพย์สินของลูกหนี้ในทางจำนองจึงเป็นเจ้าหนี้มีประกันตามพระราชบัญญัติล้มละลายพ.ศ. 2483 มาตรา 6

ปัญหา ที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า เจ้าหนี้มีบุริมสิทธิในฐานะเป็นเจ้าหนี้มีประกันเพียงใด กรณีจะต้องพิจารณาถึงวงเงินจำนองที่ติดอยู่กับทรัพย์สินจำนองและจำนวนหนี้ที่ บริษัท สยามสแตนเลสไฟฟ์พีตติ้ง จำกัด ต้องรับผิดชอบในวงเงินจำนองนั้น ตามหนังสือสัญญาจำนองฉบับลงวันที่ 28 มกราคม 2535 และบันทึกขึ้นเงินจำนองครั้งที่ 1 ลงวันที่ 20 ตุลาคม 2535 รวมเป็นเงิน 350,000,000 บาท พร้อมดอกเบี้ย คำนวณวงเงินจำนองและดอกเบี้ยถึงวันที่ 7 กันยายน 2542

อันเป็นวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้เป็นเงิน จำนวน 832,678,082.20 บาท ตามรายงานการคำนวณยอดหนี้ของสำนักฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ลงวันที่ 3 เมษายน 2543 ส่วนจำนวนหนี้ที่บริษัทสยามสแตนเลสไฟฟ์ฟิตติ้ง จำกัด จะต้องรับผิดชอบปรากฏตามสำนวนคำขอรับชำระหนี้ชั้นเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ซึ่ง คู่ความมิได้โต้แย้งว่าบริษัทสยามสแตนเลสไฟฟ์ฟิตติ้ง จำกัด ได้เป็นผู้ค้ำประกันมูลหนี้อันดับ 1 หนี้ตามสัญญากู้เงินเบิกเกินบัญชีตามสัญญาค้ำประกันฉบับลงวันที่ 8 เมษายน 2540 มียอดหนี้ค้างชำระ 26,901,774.57 บาท มูลหนี้อันดับที่ 4 หนี้ตามสัญญาขายตัวสัญญาใช้เงิน (P/N) ตามสัญญาค้ำประกัน ฉบับลงวันที่ 4 เมษายน 2540 มียอดหนี้ค้างชำระ 115,000,105.22 บาท มูลหนี้อันดับที่ 5 หนี้ตามสัญญากู้เงินตามสัญญาค้ำประกันฉบับลงวันที่ 9 เมษายน 2540 มียอดหนี้ค้างชำระ 160,696,519.19 บาท ตามรายงานการคำนวณยอดหนี้ของสำนักฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ลงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2543 รวมยอดหนี้ค้างชำระถึงวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการเป็นเงิน 302,598,398.98 บาท บริษัทสยามสแตนเลสไฟฟ์ฟิตติ้ง จำกัด ในฐานะผู้ค้ำประกันต้องร่วมรับผิดชอบชำระหนี้จำนวนดังกล่าวพร้อมดอกเบี้ย เมื่อจำนวนหนี้ที่ค้างไม่เกินวงเงินจำนอง เจ้าหนี้จึงบุริมสิทธิเหนือทรัพย์จำนองตามจำนวนหนี้ที่บริษัทสยาม สแตนเลสไฟฟ์ฟิตติ้ง จำกัด จะต้องรับผิดชอบ

ใน ส่วนหนี้ที่ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบต่อเจ้าหนี้ในมูลหนี้อันดับที่ 2 ที่ 3 และที่ 6 ซึ่งในมูลหนี้ดังกล่าวนี้ บริษัทสยามสแตนเลสไฟฟ์ฟิตติ้ง จำกัด มิได้เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยนั้น เห็นว่า การที่ลูกหนี้ซื้อทรัพย์สินซึ่งติดจำนองมานั้นทำให้เจ้าหนี้มีสิทธิที่จะบังคับ เอาแก่ตัวทรัพย์สินนั้น ได้ลูกหนี้มีฐานะเป็นเพียงผู้รับ โอนทรัพย์สินซึ่งจำนอง อันจะมีสิทธิและหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะ 12 หมวด 5 หากทำให้ลูกหนี้มีฐานะเป็นผู้จำนองแต่อย่างใดเมื่อประสงค์จะให้จำนองประกัน หนี้ของลูกหนี้ด้วยจะต้องมีการจดทะเบียนจำนองต่อพนักงานเจ้าหนี้ด้วยตาม มาตรา 714 เพื่อให้บุคคลทั่วไปได้ทราบว่า ทรัพย์สินที่จำนองนั้นเป็นประกันหนี้ของผู้ใด ในวงเงินเท่าใด การที่เจ้าหนี้และลูกหนี้ตกลงให้ทรัพย์สินที่ลูกหนี้ซื้อมาโดยติดจำนองนั้น เป็นการจำนองประกันหนี้ที่ลูกหนี้มีต่อเจ้าหนี้ด้วย และเมื่อมิได้จดทะเบียนจำนอง ข้อตกลงเรื่องจำนองดังกล่าวจึงตกเป็นโมฆะ เจ้าหนี้จึงมิใช่เจ้าหนี้มีประกันในส่วนนี้

อนึ่ง ในมูลหนี้ที่เจ้าหนี้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ นั้น ปรากฏว่านอกจากมีบริษัทสยามสแตนเลสไฟฟ์ฟิตติ้ง จำกัด เป็นผู้ค้ำประกันหนี้บางอันดับแล้ว ยังมีนายประชา ลีลาประชากุล นายวีระพล ลีลาประชากุล นายวีระชัย ลีลาประชากุล นายวีระพันธ์ ลีลาประชากุล นายวีระเกียรติ ลีลา

ประชากุล เป็นผู้ค้ำประกันร่วมอีกด้วย เช่นนี้หากผู้ค้ำประกันคนใดคนหนึ่งชำระหนี้ให้แก่ เจ้าหนี้ ย่อมมีผลถึงลูกหนี้ด้วย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 292วรรคหนึ่ง เจ้า พนักงานพิทักษ์ทรัพย์มิได้วางเงื่อนไขเกี่ยวกับการชำระหนี้ในส่วนนี้ และศาลล้มละลายกลางก็ มิได้แก้ไขให้ลูกต้องกรณีเป็นปัญหาอันเกี่ยวกับความ สงบเรียบร้อยของประชาชนศาลฎีกาเห็น ควรแก้ไขเสียให้ถูกต้อง"

พิพากษา แก่เป็นว่า อนุญาตให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้จำนวน 1,227,660,596.68 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตรารตามตารางแนบท้ายคำขอรับชำระหนี้ ของต้นเงิน 932,099,951.20 บาท นับถัดจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้จนกว่าจะชำระเสร็จ จาก ลูกหนี้โดยให้ได้รับชำระหนี้ในฐานะเจ้าหนี้มีประกันในมูลหนี้อันดับที่ 1 ที่ 4 และที่ 5 ซึ่ง คำนวณถึงวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการเป็นเงิน 302,598,399.89 บาทพร้อมดอกเบี้ยนับถัดจาก วันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการในมูลหนี้ทั้ง สามอันดับ โดยมีเงื่อนไขว่า ในมูลหนี้ตามภาระค้ำ ประกันเจ้าหนี้จะได้รับชำระหนี้ต่อเมื่อเจ้าหนี้ได้ชำระ หนี้ให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยแล้ว ไม่เกินวงเงิน 10,000 บาท และหากเจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้จากบริษัทสยามสแตนเลสไพพ์ฟิตติ้ง จำกัด และ/หรือ นายประชาติลาประชากุล และ/หรือ นายวิระพล ลีลาประชากุล และ/หรือนายวี ระชัย ลีลาประชากุล และ/หรือนายวิระพันธ์ ลีลาประชากุลและ/หรือ นายวิระเกียรติ ลีลาประชา กุล ผู้ค้ำประกันแล้วเพียงใดให้สิทธิเจ้าหนี้ในการได้รับชำระหนี้ในการฟื้นฟู กิจการลูกหนี้ลดลง มาเพียงนั้น

(ชีระวัฒน์ ภัทรานวัช - ประมาณ ตียะไพบูลย์ - วัฒนชัย โชติชูตระกูล)